

Karmelgemeenschap Bierbeek v.z.w.
Oude Geldenaaksebaan 2
B-3360 Bierbeek België

IN DE VERTE NADERT DE HEER

Eerste zondag van de Advent

Nu is het uur gekomen...

„Zie, uit lang vervlogen eeuwen weerklinkt de stem van de Heer.... In de verte zie ik de macht Gods naderen. Gaat Hem tegemoet en zegt: Zeg ons of Gij het bent die heersen moet...! Zo spreekt de liturgie; en bij wijze van antwoord nodigt zij ons uit: „Komt, laat ons de Koning aanbidden, de Heer die komen gaat!“

Die komst werd reeds eeuwen lang verwacht, aangekondigd door de profeten en verlangd door de rechtvaardigen. Maar zij hebben er de dageraad niet van mogen aanschouwen.

Elk jaar herdenkt en hernieuwt de Kerk die verwachting bij de terugkeer van de advent, waarin zij aan het verlangen naar de verwachte Verlosser uitdrukking geeft. Voor ons is die oude verwachting, die enkel en alleen gedragen werd door de hoop, een vertrouwd verlangen geworden, dat op de troostvolle werkelijkheid berust van een verlossing die reeds in vervulling is gegaan. Historisch heeft zij zich negentien eeuwen geleden voltrokken. Zij moet echter nog dagelijks verwezenlijkt worden, zich hernieuwen, in een steeds dieper en krachtadiger verwerkelijking in elk christenmens. De liturgische geest van de advent, de tijd waarin het grote verlangen herdacht wordt van de eeuwen die de Verlosser verwachten, wil ons voorbereiden op de viering van het mysterie van het Vleesgeworden Woord, het mysterie van de nieuwe komst van Christus in onze ziel. Hij komt tot ons langs de weg van de genade. Naarmate de genade zich ontwikkelt en in ons tot rijpheid komt, wordt zij krachtiger, maakt ze zich meer en meer van de ziel meester zodat deze tot een andere Christus wordt omgevormd. De advent is een tijd van verwachting en van vurig verlangen naar de Verlosser: „O hemelen, zendt uw dauw neer en de wolken zullen de rechtvaardige regenen!“

...om uit de slaap op te staan!

In de adventsliturgie spoort Sint-Paulus ons aan onze laksheid af te schudden: „Nu is het uur gekomen om uit de slaap op te staan“. Tijdens de advent, de lente van de Kerk, moeten wij ons beijveren om nieuwe vruchten van heiligheid voort te brengen. Nu reeds wijst de Apostel ons op de grote vrucht van de advent: „Laten wij ons dus ontdoen van de werken der duisternis en de wapenrusting van het licht aantrekken. Bekleedt u met de Heer Jezus-Christus“. Is onze ziel wat slaperig geworden, in de dienst van de Heren verslapt, dan is het nu het ogenblik wakker te worden en een nieuw leven te beginnen, moedig de strijd tegen onze ondeugden en zwakheden aan te binden en „ons te bekleden met Jezus-Christus“, d.w.z. met zijn heiligheid. Om ons te helpen dat doel te bereiken, stimuleert Jezus ons door de herinnering aan zijn komst als Verlosser en komt Hij ons tegemoet met zijn genade. De oneindige Barmhartigheid buigt zich over ons heen.

Van de andere kant confronteert de Kerk ons juist in het evangelie van vandaag met de komst van Jezus als opperste Rechter: ‚Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met macht en grote heerlijkheid'. De komst in liefde te Bethlehem, de komst door de genade in onze zielen, de komst in gerechtigheid op het einde der tijden: dat is de drievoudige komst van Christus, de synthese van het christendom en de uitnodiging tot waakzame en vertrouwvolle verwachting. ‚Ziet en heft het hoofd op, want uw verlossing is nabij'.

‚Kom en bevrijd ons...'

Mijn God, Woord van de Vader, die uit liefde tot ons is vlees geworden, een sterfelijk lichaam heeft aangenomen om te kunnen lijden en U voor ons te kunnen slachtofferen, ik zou mij op uw komst willen voorbereiden met dezelfde vurige verlangens waarmee de profeten en rechtvaardigen in het Oud Testament naar U, hun enige Redder en Verlosser, verzucht hebben. ‚O Heer, zend ons die Gij zenden moet... Kom en bevrijd ons, zoals Gij beloofd hebt'. Ik zou mijn ziel geheel van de advent willen vervullen, van een aanhoudend verlangen, een voortdurend verwachten van het grote mysterie waarin het Woord vlees wordt om ons de afgrond van uw verlossende en heiligmakende barmhartigheid te tonen.

Bemide Zaligmaker, Gij komt tot mij met een oneindige liefde en met de overvloed van uw genade. Gij wilt mijn ziel met stromen van barmhartigheid en liefde overstelpen om haar tot U te trekken. Kom, Heer, kom! Ook ik van mijn kant wil U met liefde tegemoet snellen, maar mijn liefde is zo jammerlijk beperkt, zo zwak, zo onvolmaakt! Maak me sterk en edelmoedig, geef dat ik leer mijzelf te overwinnen en mij geheel aan U weg te schenken. Ja, mijn liefde kan sterk worden, want wat eraan ten grondslag ligt, is de innige overtuiging, door de liefde van een God beantwoord te worden. Goede Meester, ik kan geen twijfel hebben omtrent uw tedere liefde, omdat Gij mij die, juist om mij ervan te overtuigen, op zoveel manieren bewijst. Zie, steunend op uw liefde, wordt mijn zwakke liefde sterk door uw sterkte. Wat een troost, Heer, op het ogenblik van sterven te kunnen denken dat wij geoordeeld zullen worden door Hem, die wij boven alles bemind zullen hebben. Ofschoon beladen met onze schulden zullen wij dan toch met vertrouwen voor U kunnen verschijnen.

O Heer, schenk mij die liefde! Ik verlang het vurig, niet alleen om eenmaal aan uw strenge rechtersblik te ontsnappen, maar ook en vooral om U iets weer te geven voor uw oneindige liefde.

O Heer, laat niet toe, ik smeed er U om, dat die uiterste liefde, die er U toe bracht mens te worden voor mijn heil, vruchteloos zou zijn voor mij. Mijn arme ziel heeft U zo nodig! Zij verzucht naar U als naar een medelijdend geneesheer, als naar de enige, die haar wonden kan helen, die de zwakheid en de lauwheid waarin zij zich bevindt genezen kan en haar ten slotte nieuwe kracht, nieuwe geestdrift en nieuw leven kan instorten. Kom Heer, kom! Ik bereid mij er niet een nederig en gewillig hart op voor uw inwerking te ondergaan, mij door U te laten genezen, zuiveren en vormen. Ja, met uw hulp zal ik elk offer brengen en wil, ik afstand doen van alles wat in mij uw verlossend werk zou kunnen vertragen.

Ontploo uw macht, Heer, en kom! Kom zonder dralen.

Bron: Van Hart tot Hart, 1962

Gabriel van de H.Maria Magdalena o.c.d.